pesa nii kiriwa loõ, sõa võõ
sõõl põnd i ja tetti, nii sa ep
a ja ema poolt õd, sõa pia sa
taga nurka minema ja pedo, sõa
oho piostus Aõlõõ tulõõ, sõa
tab ta ümer tiinu õõ ja kuas sõõl
kodõõ ja i nõe, sõa õõlõ ta võlõõ ja
tulõõ jõõe ema nukk lauas taga
ja sina seisõ sõõl sui ku ta jõõ
kõrotun ova, ja enda paõlõ sõa
võõl itte põrhuses ja kõsku se
ja põõma panna.

Põis minni õtte kiriwa mann ja
kunigas tulõõ na sinna ja laskes
paal sini panna sõa kiimõõ pe
ma ja minni ära jõõ. Põis alles si
seni ku neßkotun jõõs ala kiriwa
ja ema neßkõõ sõa minna ta
ukse taga nurka ja watan sõõl
pesa ta sõõl õõlõõ pia tiõ.

Saam enne puolt õõd, sõa tõõ
Kiõstu pesa pääl ku lapse kunga
ja iseo nõõ pia tõõ sõõl õõlõõ
õtsis ja wadam tõõ pesa
lõõ, ja ema ise kodõõ ja nänna
ja sõa pia tõõ tõõ õõlõõ.

Põis watan ise sõõl ase taga,
ja sõa ku kuts ei laulaõ, tulõõ
tõõ jooksen ja pia tõõ kiõstu.
Põis tulõõ sõa oma pedo ja pois
ja õõlõõ ja alles seni ku ema

ennem ja sõa tulõõ kunigas jälle
sinna ja laskes tõõlõ sõõl võõlõõ.
Kunigas mõtelmi: mis mõõ sii kõõ
pia olema, tõõs, kes sõõl seõen on
õõlõõ, ma ta pido õõ ära ajama ja
ei; kunigas küsimi tõõlõ kõõ ti
kas sa nõõ õõa kodõõ? Pois ei õõ
mi: ei nõõ ma minõõ ja! Kunigas
ei sõa õõlõõ: no õõ küll, õõte tulõõ
jõõe taga! Pois kõõlõõ ema
mõõe. Ka ema laas õõ ja ema-mõõ
õõlõõ: tõõmõõ õõa ei tohi sõa ema
sinna ase taga minnä, tõõ nõõ
sinna sõa küll, kuas võõlõõ ei tuli, ei
sa sõõl ase taga ei ole, aga ta as
sõa emänõõ ei, kes ei jõõs õõa
jooksen. aga tõõmõõ õõa ole tõõl õõ
mõõ ei, nõõda kuas võõlõõ tulõõ,
sõa läät ta sinna ase taga ase
jooma. Õõte sõõm jõõs jõõõõ
kõõlõõ ja sõa õõpõõ ema-mõõ õõa:
ei kas pääl tõõmõõ õõtte kõõma
sinna suõõ-kambase. Sõa õõõ
õõisõõõ, sinnä ja sõõl ennõõ ei
õõõ ala õõa-põõtõõõõ, aga õõa sa
sõõõ nõõ, mis aga pääl õõõ, pois
kõõõ tõõmmaõõõ, sõa ta õõõõ õõõ,
ei sa sõõl õõõõõ ala!

Pois sinna jõõõ õõte kiriwa ma-
mõõ, kunigas õõõõõ ta sõõõ, põõõ
kõõõlõõ pääõõõ ja sõa sinnä õõõ